

henstillingen fra Europa-Parlamentets juridiske tjeneste.

Kl. 13.30

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Som jeg sagde allerede i mit første svar: Jeg har ikke og regeringen har ikke noget som helst ønske om, at der skal være nogen oplysninger, der holdes skjult. Jeg ved ærlig talt ikke, hvad det er, hr. Søren Søndergaard sigter til.

Søren Søndergaard (EL):

Jamen hvis regeringen ikke har nogen ønsker om, at der er nogen oplysninger, der skal holdes skjult, så er det jo heller ikke noget problem for statsministeren at meddele her og nu, at man selvfølgelig vil følge den indstilling, der er fra den juridiske tjeneste, og at alle relevante oplysninger uden undtagelse selvfølgelig vil blive frigivet og blive afleveret. Det er jo ikke noget problem for statsministeren i så fald.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jamen jeg mener også, at jeg allerede i mit første svar klart har tilkendegivet, at de oplysninger, der er at give, har regeringen givet, er regeringen indstillet på at give.

Jeg har så sagt, at jeg er informeret om, at en række dokumenter tidligere ikke har kunnet udleveres, fordi de var klassificeret af de amerikanske myndigheder og derfor ikke kunne videregives til andre end den danske regering uden amerikansk accept. Sådan er det jo, sådan er reglerne.

Men mig bekendt er der ikke nogen, der har forsøgt at holde noget skjult, og der er i hvert fald ikke nogen i regeringen, der ønsker at holde noget skjult. Hvorfor skulle regeringen dog det?

Formanden:

Så er det hr. Keld Albrechtsen som medspørger.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg er da glad for at høre, at statsministeren har set frem til at komme tilbage til spørgetiden, og jeg kan høre, at statsministeren faktisk anstrænger sig for at undgå at falde ind i den lidt polemiske tone, han ofte falder ind i i spørgetiden – der var et par enkelte tilfælde, men lad os se bort fra det. Det håber jeg så at den opladning, der er sket under palmen, kan virke fremmende på.

Jeg vil godt spørge statsministeren, om ikke tidsfaktoren i den her sag har meget stor betydning, for statsministeren må vel være enig med

mig i, at der nu faktisk er gået mange år. De mennesker, som der er tale om, bliver jo altså ikke yngre, og det er faktisk ikke sjovt at vente år ud og år ind på at kunne få aktindsigt i en sag, der vedrører ens egen sundhed. Der håber jeg, at statsministeren har forståelse for det humanitære aspekt af sagen, som ligger heri.

Det kan ikke være rigtigt, at der så skal iværksættes en masse forsinkelsesmanøvrer nu. Statsministeren må undskyldte mig, men det kan næsten ikke ses som andet end en forsinkelsesmanøvre: så opretter man et udvalg, og så bliver det puttet ned i endnu en syltekrukke. Hvis der er noget, der har været nok af i denne her sag, så er det syltekrukker.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Hr. Keld Albrechtsens bemærkninger og spørgsmål bragte jo ikke meget nyt ind i sagen.

I 1995 blev der som bekendt gennemført en offentlig høring vedrørende Thuleulykkens sundhedsmæssige aspekter. I sammenfatningen fra høringen, der er udarbejdet af repræsentanter for Folketingets partier, partierne i det grønlandske Landsting, sundhedsfaglige eksperter og Thulearbejdernes foreninger, blev det fastslået, at de hidtil gennemførte undersøgelser ikke havde kunnet påvise, at Thulearbejderne, de grønlandske fangere eller den lokale befolkning havde fået helbredsskader som følge af radioaktiv eksposition.

Jeg kan så i øvrigt til orientering oplyse, at sundhedsmyndighederne her godt 10 år efter den seneste undersøgelse vedrørende dødelighed og cancerforekomst vil foretage en ny registerundersøgelse af Thulearbejderne.

Formanden:

Så er det hr. Keld Albrechtsen for et sidste spørgsmål.

Keld Albrechtsen (EL):

Statsministeren har åbenbart brugt tiden under palmen til at udtænke bestemte svarmønstre, og et af disse svarmønstre er åbenbart, at når Keld Albrechtsen siger noget, så er det ikke noget nyt. Det lagde jeg mærke til at statsministeren også brugte før. Der kan selvfølgelig være det rigtige i det, at jeg har sagt det her før, men det bliver det jo faktisk ikke mindre rigtigt af, for der er gået så mange år, og det er ikke anstændigt, at der skal gå så mange år, før de mennesker, som blev ramt i forbindelse med styrtet og det radioaktive ma-